

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ondřeje Kubáta v exekuční věci oprávněné: **YARIS s.r.o.**, se sídlem České Budějovice, Krajinská 33/5, IČO 26015331, zastoupené Mgr. Tomášem Radou, advokátem se sídlem kanceláře České Budějovice, Na Sadech 2017/13, proti povinným: **1) P. V.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, a **2) Machine rent s.r.o.**, se Praha 10 – Hostivař, náměstí Přátelství 1518/2, IČO 28094352, oběma zastoupeným JUDr. Magdou Rothovou, advokátkou se sídlem kanceláře Praha 8, Prvního pluku 320/17, **pro 557 631,12 Kč s příslušenstvím**, k odvolání povinných proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 7. března 2017, č.j. 148EXE 246/2016-78,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. **p o t v r z u j e .**
- II. Ve výroku I. se usnesení soudu prvního stupně zrušuje a v tomto rozsahu se mu věc vrací k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinného 2) ze dne 21.3.2016 na zastavení exekuce (I.) a zamítl návrh obou povinných z téhož dne na její odklad (II.). Návrhy podali u soudního exekutora povinní současně, zastavení exekuce bylo zdůvodněno uzavřením dohody o narovnávání mezi oprávněnou a povinným 1) dne 11.12.2014, která řešila veškeré dosavadní spory stran, v jejím důsledku bylo zastaveno i exekuční řízení vedené proti povinným právním předchůdcem oprávněné a exekuci je namístě zastavit podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasila s tím, že zmiňovaná dohoda řešila pouze závazky a pohledávky ke dni 11.12.2014 a v žádném případě se nevztahovala na případné další pohledávky, které nabyly v budoucnu.

Soud prvního stupně dohodu o narovnání od povinných vyžádal a uvedl, že z ní zjistil, že byla uzavřena 11.12.2014 mezi povinným 1) a Ing. P. Ch. (jednatelem oprávněné), a týká se vyřešení všech sporů, vypořádání veškerých závazků a pohledávek mezi nimi, a to ke dni 11.12.2014.

S odkazem na provedení všech důkazů založených ve spise vyšel soud prvního stupně ze skutkového stavu, že dne 9.2.2012 přistoupili povinní k závazkům plynoucím společností DONAU TRADING s.r.o. ze smlouvy o úvěru, která je právním důvodem zde vymáhané pohledávky, jejich vymáhání zakládá notářský zápis se svolením k vykonatelnosti, který je v této věci exekučním titulem, banka jako úvěrový věřitel své pohledávky následně postoupila na společnost TC Projekt, s.r.o., 11.12.2014 byla uzavřena uvedená dohoda o narovnání a dne 28.1.2015 byla pohledávka postoupena na oprávněnou.

Na základě takových skutkových zjištění soud prvního stupně uzavřel, že namítaná dohoda o narovnání nemohla zahrnovat pohledávky plynoucí ze smluv o úvěru, neboť k jejich postoupení na oprávněnou došlo až po datu jejího uzavření, v době, kdy pohledávku držela společnost TC Projekt s.r.o., s níž povinný žádnou dohodu neuzavřel. Tvrzený důvod pro zastavení exekuce soud prvního stupně neshledal s tím, že z namítané dohody ani z jiných důkazů neplyne, že by dluh ze smluv o úvěru vůči povinným zanikl, případně byl nahrazen jiným závazkem ještě před tím, než byl postoupen na oprávněnou, navíc povinná 2) dohody o narovnání vůbec nebyla účastna a žádný další důvod zániku vymáhané pohledávky netvrdila. S takovými důvody soud prvního stupně návrh povinné 2) na zastavení exekuce zamítl.

Pokud jde o povinnými navrhovaný odklad exekuce, neshledal soud prvního stupně návrh důvodným podle ust. § 266 odst. 1 o.s.ř., který nebyl povinnými ani tvrzen, pokud byl odklad navrhován s odkazem na ust. § 226 odst. 2 o.s.ř., návrhy obou povinných na zastavení exekuce byly zamítnuty, návrh povinné 2) tímto usnesením, návrh povinného 1) usnesením ze dne 14.11.2014, č.j. 148EXE 246/2016-51.

Usnesení napadli včasným a přípustným odvoláním oba povinní a s podrobnými odkazy na jednotlivá smluvní ujednání dohody o narovnání, které byla účastna oprávněná, setrvali na své argumentaci, že měla narovnat veškerá práva a povinnosti mezi právníckými osobami v dohodě zmíněnými, nemuselo se tedy nutně jednat o samotné účastníky dohody, v dohodě je zmíněn sporný závazek a s ním i společnost TC Projekt. Pokud po jejím uzavření došlo k postoupení pohledávky na oprávněnou, jedná se jednoznačně o úkon odporující dobrým mravům a přičítá se smyslu dohody. Poukázali i na zrušující rozhodnutí odvolacího soudu ve vztahu k rozhodování o návrhu povinného 1) na zastavení exekuce z týchž důvodů, podle kterého je třeba dohodu provést jako listinný důkaz a konfrontovat ji s exekučním titulem. Navrhli změnu napadeného usnesení vyhověním návrhu na zastavení exekuce.

Oprávněná navrhla potvrzení usnesení jako věcně správného s tím, že pokud je v dohodě obsaženo ujednání o nemožnosti postoupit pohledávku bez předchozího souhlasu dlužníka, jde o ujednání přímo odporující zákonné úpravě, zákaz cese na jinou osobu smluvně vyloučen nebyl, ujednání dohody navíc není relevantní pro oprávněnou, neboť ta její stranou nebyla a pohledávka na ni byla postoupena až 28.1.2015 společností TC Projekt, která taktéž nebyla na dohodě účastna. Ing. P. Ch. jako strana dohody navíc své závazky z ní splnil a navrhl zastavení dřívější exekuce, což nemohlo ve hmotněprávní rovině přivodit zánik pohledávky, ta nadále trvá a může být vymáhána.

Odvolací soud v mezích podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a shledal, že ve vztahu k výroku o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce nemá podmínky pro jeho potvrzení ani pro jeho změnu, pokud bylo odvolání směřováno i do výroku o zamítnutí návrhu povinných na odklad, neshledal je opodstatněným.

Řízení je zatíženo vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí o věci, v jejich důsledku je napadené usnesení nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů plynoucích jak z nedostatků procesního postupu, tak z nesprávného právního posouzení věci.

Pokud jde o návrh na zastavení exekuce, z obsahu spisu i z napadeného usnesení se podává, že byl společným návrhem obou povinných, soud prvního stupně o něm však rozhodoval odděleně, ve vztahu ke každému povinných samostatně. Nastala tak procesní situace, kdy ve vztahu k povinnému 1) bylo zamítavé usnesení soudu prvního stupně zrušeno pro procesní vady

odvolacím soudem a o návrhu povinné 2) je teprve rozhodováno v tomto odvolacím řízení. Taková situace však vůbec nastat neměla, neboť jak z návrhu na nařízení exekuce, tak ze samotného exekučního titulu se podává, že povinní jsou zavázáni společně a nerozdílně, takto oprávněná návrh koncipovala plně v souladu s tím, že v rámci ujednání obsažených v exekučním titulu povinní k závazku z úvěrových smluv přistoupili, tedy ve smyslu ust. § 533 obč. zák. se stali dlužníky vedle dlužníka původního a jsou s ním zavázáni společně a nerozdílně. Jakkoli není takové společenství povinných po procesní stránce nerozlučné, hmotněprávní základ jejich závazku dopadá z hlediska zde projednávaného návrhu na oba povinné společně, je-li tvrzena nepřijatelnost exekuce pro skutečnosti, které nastaly po vzniku společného závazku. Právní závěr soudu prvního stupně o tom, že nedostatek účastenství povinné 2) na dohodě o narovnání je (vyjma dalších) přímým důvodem pro to, aby návrhu ve vztahu k ní nebylo vyhověno, je tak závěrem nesprávným.

Po procesní stránce zároveň nemá odvolací soud jinou možnost, než jako i v případě rozhodování ve vztahu k povinnému 1) vytknout soudu prvního stupně, že ačkoli jeho rozhodování vychází z listinného dokazování, odpovídající listinné důkazy provedeny nebyly, neboť ty je možno provést podle § 122 o.s.ř. pouze u jednání, které je ostatně ve vztahu k povinnému 1) již vedeno a odročeno.

Pokud jde o rozhodnutí o zamítnutí návrhu povinných na odklad exekuce, jakkoli není odvolání proti němu výslovně nijak zdůvodněno, již jeho podání nasvědčuje nesouhlasu povinných s takovým rozhodnutím. Odvolací soud v tomto směru má rozhodnutí za věcně správné, když jak správně uvedl soud prvního stupně, důvody uplatnitelné podle § 266 odst. 1 o.s.ř. nebyly ani tvrzeny, a pokud jde o důvody uplatnitelné podle odstavce 2 téhož ustanovení, lze ve vztahu k nim jen uvést, že pouhé podání návrhu na zastavení exekuce nezakládá samo o sobě předpoklad, že bude exekuce zastavena.

Z důvodů shora uvedených proto odvolací soud ve vztahu k zamítavému rozhodnutí o odkladu (II.) usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil, ve vztahu k rozhodnutí o návrhu povinné 2) na zastavení exekuce je podle § 219a odst. 1 písm. a) a b) zrušil v rozsahu tomu odpovídajícím věc podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

V dalším řízení projedná soud prvního stupně společný návrh povinných na zastavení exekuce u jednání, u kterého provede listinné důkazy, kterých se povinní dovolávají, a společně k oběma povinným o něm znovu rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í dovolání přípustné.

Praha 7. listopadu 2017

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Rejentová